

Filmová a televizní fakulta AMU v Praze
Katedra fotografie

Posudek bakalářské diplomové práce

Autor/ka práce: Čeněk Folk

Název práce: Pozice české dokumentární fotografie za normalizace

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

X

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Mgr. Josef Ledvina

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	C.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	C.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	B.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakováně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	B.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	B.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	C.....
Celkové hodnocení diplomové práce.....	B.....

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Čeňka Folka je věnována tématu české dokumentární fotografie v 70. a 80. letech. V textu přehledně členěném do stručných kapitol a podkapitol se autor zaobírá jejímu etablovaní coby samostatného uměleckého žánru (v kontrastu s „fotožurnalistikou“), jejím institucionálním platformám (publikačním i výstavním) i dobovým politickým souvislostem. Opírá se přitom vedle sekundární literatury a dobových článků a publikací i o vzpomínky vybraných aktérů. Síře pojednávaného tématu občas vede k určité zkratkovitosti dále nerozváděných konstatování. (Například hned v úvodu: „Orgány dohledu a veřejného pořádku měly však jen velmi omezené možnosti kontroly nad tím, kde a co si kdo fotí.“ To mělo podle Folka odlišovat fotografii od jiných tvůrčích forem. Lze ale namítnat, že podobně málo kontroly měli nad tím, kde si kdo píše nebo kreslí. Klíč je spíše v institucionálním zázemí, což ostatně implicitně potvrzuje zbytek textu.)

Jestliže stručné pasáže pojednávající o takových kanonických událostech, jako jsou proces s Jindřichem Štreitem nebo výstava 9 & 9 v Plasech, mají šanci přinést jen málo nových poznatků a postřehů, nechybí ani pasáže objevnější. Na prvním místě to